

آزمایش ۷

آشنایی با ریشه‌ها

۱.۷ مقدمه

هدف اصلی این آزمایش، بررسی جنبه‌های مختلف ریشه‌ها و چندپردازی (و چند ریشه‌ای) است. از اهداف اصلی این آزمایش پیاده‌سازی توابع مدیریت ریشه‌ها است:

- ساخت ریشه‌ها
- پایان بخشیدن به اجرای ریشه
- پاس دادن متغیر به ریشه‌ها
- شناسه‌های ریشه‌ها
- متصل شدن ریشه‌ها

۱.۱.۷ پیش‌نیازها

انتظار می‌رود که دانشجویان با موارد زیر از پیش آشنا باشند:

- برنامه‌نویسی به زبان C/C++
- دستورات پوسته‌ی لینوکس که در جلسات قبل فرا گرفته‌اند.

۲.۷ ریشه چیست؟

یک ریشه، شبه پردازه‌ای است که پشت‌پشتی خاص خود را در اختیار دارد و کد مربوط به خود را اجرا می‌کند. برخلاف پردازه، یک ریشه، معمولاً حافظه‌ی خود را با دیگر ریشه‌ها به اشتراک می‌گذارد. یک گروه از ریشه‌ها، یک مجموعه از ریشه‌ها است که در یک پردازه‌ی یکسان اجرا می‌شوند. بنابراین آنها یک حافظه‌ی یکسان را به اشتراک می‌گذارند و می‌توانند به متغیرهای عمومی یکسان، حافظه‌ی heap یکسان و ... دسترسی داشته باشند. همه‌ی ریشه‌ها می‌توانند به صورت موازی (استفاده از برش زمانی، یا اگر چندین پردازه وجود داشته باشد، به معنای واقعی موازی) اجرا شوند.

۳.۷ pthread

بر اساس تاریخ، سازندگان سخت‌افزار نسخه‌ی مناسبی از ریشه‌ها را برای خود پیاده‌سازی کردند. از آنجا که این پیاده‌سازی‌ها با هم تفاوت می‌کرد، پس کار را برای برنامه‌نویسان، برای نگارش یک برنامه‌ی قابل حمل دشوار می‌کرد. بنابراین نیاز به داشتن یک واسطه‌ی یکسان برای بهره‌بردن از فواید ریشه‌ها احساس می‌شد. برای سیستم‌های Unix این واسطه با نام POSIX IEEE ۱۰۰۳ ۱.۰c مشخص می‌شد و به پیاده‌سازی مرتبط با آن THREADS POSIX یا pthread گفته می‌شود. اکثر سازندگان سخت‌افزار، علاوه بر نسخه‌ی مناسب با خودشان، استفاده از pthread را نیز پیشنهاد می‌کنند. pthread در یک کتابخانه‌ی C تعریف شده‌اند که شما می‌توانید با برنامه‌ی خود link کنید. توابع موجود در این کتابخانه به صورت غیررسمی به سه دسته تقسیم می‌شوند:

- مدیریت ریشه‌ها: دسته‌ی اول از این توابع به صورت مستقیم با ریشه‌ها کار می‌کنند. همانند ایجاد، متصل کردن و ...
- Mutex: دسته‌ی دوم از این توابع برای کار با mutex ایجاد شده‌اند. توابع مربوط به mutex ابزار مناسب برای ایجاد، تخریب، قفل و بازکردن mutex را در اختیار قرار می‌دهند.

• متغیرهای شرطی (Condition Variables): این دسته از توابع، برای کار با متغیرهای شرطی و استفاده از مفهوم همزمانی در سطح بالاتر در اختیار قرار می‌گیرند. این دسته از توابع برای ایجاد، تخریب، wait و signal بر اساس مقادیر معین متغیرها استفاده می‌شوند.

نکته ۱ در این جلسه قصد آن را داریم تا با دسته‌ی اول از توابع آشنا شویم. توابع مربوط به این دسته به طور خلاصه در جدول زیر مشاهده می‌شود: برای آشنایی با جزئیات می‌توانید از دستور man و یا اینترنت استفاده کنید.

جدول ۱۰.۷: توابع مربوط به مدیریت ریشه‌ها

نام تابع	کاربرد
pthread_create	از کتابخانه‌ی pthread، درخواست ساخت یک ریشه‌ی جدید را می‌کند.
pthread_exit	این تابع توسط ریشه استفاده شده تا پایان بپذیرد.
pthread_join	این تابع، برای ریشه‌ی مشخص شده صبر می‌کند تا پایان بپذیرد.
pthread_cancel	درخواست کنسل شدن ریشه‌ی مشخص شده را ارسال می‌کند.
pthread_attr_t	مقدارهای attribute پاس داده شده به خود را با مقادیر پیش فرض پر می‌کند.
pthread_self	شماره‌ی ریشه را بر می‌گرداند.

۴.۷ شرح آزمایش

۱۰.۴.۷ آشنایی اولیه

۱. وارد سیستم عامل مجازی ایجاد شده در جلسات قبل شوید.

۲. با استفاده از تکه کد زیر، یک ریشه ایجاد کنید.

```
1 #include<pthread.h>
2
3 int main()
4 {
5     pthread_t the_thread;
6     return 0;
7 }
```

دقت کنید در هنگام کامپایل، pthread -l را به پرچم‌های linker اضافه کنید:

```
1 # gcc thread.c -o threads -lpthread
```

دقت کنید در هنگام کامپایل، pthread -l را به پرچم‌های linker اضافه کنید:

۳. با استفاده از توابع pthread_create و pthread_join یک ریشه درست کنید که در آن شماره‌ی پردازش را چاپ کنید. همچنین در پردازش اصلی نیز شماره‌ی پردازش را چاپ کنید. دقت کنید پردازش اصلی بعد از پایان یافتن ریشه‌ها تمام شود. آیا شماره پردازش‌های چاپ شده یکسان می‌باشند؟

۴. برنامه‌ی بالا را در یک فایل جدید کپی کنید. حال، متغیر oslab را به این تکه کد به صورت عمومی اضافه کنید. حال، یک بار این متغیر را در ریشه‌ی اصلی و یک بار در ریشه‌ی فرزند تغییر دهید. بعد از تغییر در ریشه‌ی فرزند، بار دیگر در ریشه‌ی اصلی چاپ کنید. آیا ریشه‌ها کپی‌های جداگانه‌ای از متغیر را دارند؟

۵. با استفاده از تابع pthread_attr_t و تنظیم کردن attribute ریشه به صورت پیش فرض، کدی بنویسید که در آن با گرفتن عدد n از ورودی، حاصل جمع اعداد ۲ تا n را چاپ کند.

۲.۴.۷ ریشه‌های چندتایی

در این قسمت قصد آن را داریم تا در یک کد، چند ریشه داشته باشیم.

• با استفاده از تابع pthread_create تعدادی ریشه به تعداد دلخواه ایجاد کنید (حداقل پنج تا) و پیام World Hello را در آن چاپ کنید. سپس ریشه‌ها را با استفاده از تابع pthread_exit خاتمه دهید.

۳.۴.۷ تفاوت بین پردازنده‌ها و ریشه‌ها

در این قسمت، قصد آن را داریم تا تفاوت میان پردازنده‌ها و ریشه‌ها را بهتر متوجه بشویم.

۱. تکه کد زیر را به عنوان تابع ریشه در فایل بنویسید:

دقت کنید در هنگام کامپایل، `-lpthread` را به پرچم‌های linker اضافه کنید

```
1 void kid(void* param)
2 {
3     int local_param;
4     printf("Thread %d, pid %d, addresses: &global: %X, &local: %X \n",
5           pthread_self(), getpid(), &global_param, &local_param);
6     global_param++;
7     printf("In Thread %d, incremented global parameter=%d\n",
8           pthread_self(), global_param);
9     pthread_exit(0);
10 }
```

دقت کنید در هنگام کامپایل، `-lpthread` را به پرچم‌های linker اضافه کنید:

۲. حال، در ریشه‌ی اصلی، یک متغیر عمومی به عنوان `global_param` تعریف کرده، مقداردهی کنید و دو ریشه‌ی فرزند با تابع `kid` ایجاد و اجرا کنید. در پایان ریشه‌ها نیز مقدار متغیر `global_param` را چاپ کنید.

۳. حال، مقدار متغیر عمومی را بار دیگر تغییر داده و یک متغیر محلی دیگر در تابع اصلی تعریف کنید. آن را نیز مقداردهی کنید. حال، با استفاده از تابع `fork` که در جلسات پیش یاد گرفته‌اید، یک پردازنده‌ی فرزند ایجاد کرده و متغیرها را در آن دوباره مقداردهی کنید. تغییرات را با استفاده از تابع `printf` نمایش دهید.

۴.۴.۷ پاس دادن متغیرها به ریشه

تابع `pthread_create` تنها اجازه می‌دهد که یک متغیر به عنوان ورودی به ریشه داده شود. برای حالتی که چند پارامتر می‌بایست به ریشه داده شود، این محدودیت به راحتی با استفاده از ساختار (structure) حل می‌شود. تمامی متغیرها می‌بایست به وسیله‌ی `reference` و تبدیل به `void*` پاس داده شوند.

• ساختار زیر را در فایل قرار دهید:

```
1 typedef struct thdata {
2     int thread_no;
3     char message[100];
4 } stdata;
```

حال، در ریشه‌ی اصلی، دو متغیر از ساختار معرفی شده ایجاد کنید و مقادیر آن را به صورت دلخواه تنظیم کنید. سپس، متغیرها را به دو ریشه‌ی جداگانه پاس بدهید. در ریشه‌ها نیز عدد و پیام ذخیره شده در ساختار را نمایش بدهید.